

חבר או חברה מהמין השני. פתאום יש מישהו שמבין אותך, שמקבל אותך כמו שאת, בלי לשפוט, פתאום את לא לבד. אבל זו טעות, קשר זוגי הוא לא פתרון לבעיות בחיים, יש דרכים אחרות לפתור בדידות ועצבות, לא כדאי להתפתות לפתרון המסובך הזה."

אזהרה: קשר וירטואלי מסוכן לזוגיות

אחד ממקומות המפגש העיקריים בין בנינים ובנות שביום-יום מקפידים שלא לבלות יחד, הוא המרשתת. בחסות פייסבוק ופורומי הנוער השונים, מתנהלים קשרים וירטואליים שהופכים לא פעם מציאותיים מאוד. אבישי (18) ושירה (15.5) הכירו לפני שנתיים בפורום באינטרנט. עד אז אבישי לא דיבר עם בנות בכלל, אבל באותה תקופה הוא החליט שהוא עוזר לאנשים, מחזק אותם ומעודד אותם דרך הודעות ושיחות בפורום, אחרי שהוא בעצמו חווה סיטואציות לא פשוטות והתגבר עליהן.

עם שירה הוא דיבר בעקבות איזה משחק סתמי בפורום, אבל השיחה התגלגלה לאט לאט אל מקומות פנימיים יותר. אבישי גילה בשירה בת-שיח עמוקה מאוד שעזרה לו להתמודד עם הבעיות שלו. במשך שנה הם ניהלו קשר דרך הפורום בלבד, בלי לדבר בטלפון כלל, וכמוכן מבלי להיפגש. אחרי שנה כתבה לו שירה שהיא אוהבת אותו ואז העסק התחיל להסתבך. הם החליטו להפסיק להתכתב, אבל מהר מאוד הם חזרו להתכתב, ולהפסיק, וחוזר חלילה. אחר כך הם החליטו להמשיך להתכתב מבלי לדבר על היחסים ביניהם. לפני חצי שנה בדק אבישי ישיבה בעיר מגוריה של שירה והם החליטו להיפגש ובעצם לראות לראשונה זה את זה. זה היה במוצאי שבת, הם עברו אחד על פני השנייה, אמרו שבוע טוב, וזהו. הם ממשיכים להתכתב בפורום, בערך פעם בשבוע, ומתכוונים להמשיך כך עד ששירה תגדל ותהיה מוכנה להיפגש ולהתחתן.

נשמע לכם הזוי? רגע לפני חתימת הכתבה הגיע אלינו סיפור דומה עם סוף שונה. זוג בני 17 שבמשך חצי שנה ניהלו קשר וירטואלי ואז החליטו להיפגש ולהכיר. גם הם כמו כולם החליטו להיפרד ולא ממש הצליחו, ואחרי סדרה של פרדות כושלות חזרו להיות בקשר לפני כחצי שנה. לפני כשבוע הם החליטו להתארס ברוך ה'.

הקשרים הווירטואליים נראים פחות מסוכנים, וחלקם אולי מוצא בהם פחות בעייתיות הלכתית מאשר בקשרים מציאותיים, אבל דווקא בגלל זה הרב לביא חושש מהם

במיוחד. "נכון שתמיד אפשר למצוא חברה שהכירו באינטרנט וזכו להקים בית נאמן בישראל, כמו שתמיד אפשר להביא בתור דוגמה כאלו שהכירו במחנה סיירים והיום הם נשואים באושר ועושר. אבל על כל סיפור אחד כזה יש מאה שנגמרו הרבה פחות טוב. אני רוצה להתמקד בקשרים הווירטואליים, שהם אחת התופעות הכי רווחות היום, לא רק אצל הדוסיים; אנשים פותחים בשיחת צ'ט את הסודות הכי כמוסים שלהם, מגלים את מה שלא היו מעזים לגלות גם בדייט העשירי, כי יש משהו מאפשר בשיחה מאחורי המקלדת, אתה מקליד ושולח לפני שאתה מספיק להתחרט. כל זה קורה לפני שנפגשת פעם אחת עם האדם שאתו אתה מדבר. אני מכיר יותר מדי מקרים של חברה שכבר היו בטוחים שהם הולכים להתחתן עם מישהו מהאינטרנט, ואחרי חצי שעה של מפגש פנים אל פנים הבינו שזה לא זה ולא דיברו יותר לעולם. יש פער עצום בין שיחת צ'ט למפגש אמתי ואני ממליץ לאנשים להיזהר מפיתוח קשר וירטואלי לפני שהם בודקים את הקשר במציאות."

על קשרים שנוצרים בעקבות ייעוץ וחיוק בפורומים תוכלו לקרוא בהרחבה בצ'ט של צביקה פז בסוף הגיליון.

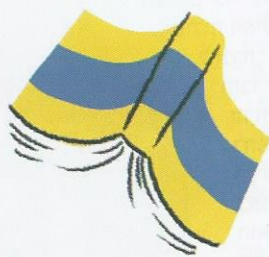
חברות צנועה - יש דבר כזה?

מור ואסף (17), הם זוג מהמרכז שבחר בדרך אחרת: להיות חברים על פי ההלכה. הם הכירו לפני שנה בבני עקיבא, שניהם המדריכים הדוסיים של הסניף, היחידים מבין חבריהם שמקפידים על שמירת נגיעה. "אנחנו מודעים לכל הבעייתיות שיש בעניין, חשבנו על זה הרבה והחלטנו שאנחנו רוצים להיבנות יחד, בלי כל הסיבוכים והפרדות. זה לא פשוט, אנחנו צריכים להיזהר מאוד ולהציב גבולות ברורים, אבל אנחנו מתקדמים לאט לאט ומקווים שבעוד שנה וחצי או שנתיים נוכל להתקדם לכיוון חתונה בעזרת ה'."

מור מתכננת ללכת לשירות לאומי, ואסף מתכנן ללמוד בישיבה גבוהה ואז להתגייס לשירות קרבי בצבא, עדיף בסירת מובחרת. איך זה מסתדר עם התכנונים לחתונה מוקדמת? הם עדיין לא ממש יודעים. "אנחנו מקווים שנצליח למשוך עוד כמה שנים, אבל אם לא, אז נתחתן לפני כן."

אולי עדיף כך? אולי עדיפה הדרך הטבעית והפשוטה הזו על פני כל התסבוכות של הפרדות וההקפאות למיניהן שבדרך כלל לא עובדות? הרב יוני לביא בכלל לא בטוח. "קודם כול

צריך לומר שלפי ההלכה, גם אם שומרים נגיעה, עדיין עוברים על איסורים אחרים (הרב אבינר כתב על כך בכמה מקומות, מי שירצה לעיין), וכדאי שזוג שמחשיב את עצמו עובד ה' ידע את זה ולא יכניס את עצמו למקום בעייתי. חוץ מזה, זה דבר שלא בריא לקשר הזוגי. הקשר הוא דבר חי, דבר שרוצה להתקדם

אפרת:

"היינו מדברים לילות שלמים עד הבוקר, מדמיינים איך נתחתן וכמה ילדים יהיו לנו. היינו בל"חים למופת. פתאום התחלנו להיפגש לבד בבית שלו או בבית שלי והיינו מבליים בקרים שלמים יחד"

